

Orimligt att Sveriges pensionssystem urholkas

Det allmänna pensionssystemet, som ska garantera en ekonomiskt trygg ålderdom för alla som arbetar, står inför enorma utmaningar. Tillförs inte mer resurser till systemet riskerar det att på längre sikt ge pensioner som inte går att leva på. Våra beslutsfattare måste inse detta och tillföra de resurser som krävs för att trygga framtida pensioner.

Den huvudsakliga anledningen till vårt ansträngda allmänna pensionssystem är i grunden positiv – vi blir friskare och lever längre. En del i att möta detta är de åtgärder som pensionsgruppen föreslagit. Men det räcker inte för att garantera den ekonomiska stabiliteten och leverera en bra pension. Storleken på pensionsinbetalningar behöver också höjas.

När dagens pensionssystem utformades bestämdes pensionsavsättningarna till 18,5 procent av lönen. Den nivån skulle göra det möjligt att få en pension på en rimlig nivå efter ett långt arbetsliv. Men så blev det inte.

Under implementeringen av systemet reducerades inbetalningen till att hamna på 17,21 procent av lönen. Med den nivån är det svårt, för att inte säga omöjligt, att på sikt upprätthålla trovärdigheten i systemet. Avsättningen till pensionssystemet måste i realiteten vara 18,5 procent av lönen som var tanken från början.

De ursprungliga beräkningarna som föregick det nya pensionssystemet byggde på 40 års arbete och jämn löneutveckling. Det har med tiden med all tydlighet visat sig att det krävs ganska små avvikelser från dessa antaganden för att hamna på pensionsnivåer som ligger farligt nära den redan låga garantipensionen.

Respekten för systemet riskerar att urholkas och underminerar tilltron till livsinkomstprincipen, som innebär att pensionen ska spegla hela livets inkomster. I förhållande till hur pensionssystemet från början var tänkt att utformas innebär det nuvarande regelverket, att pensionerna på sikt blir sju procent lägre.

Systemet måste kunna stå på egna ben och hålla över tid. Genom ökade resurser får vi en förutsägbarhet som inte bara tryggar pensionärers livssituation, det lugnar också det politiska landskapet.

Vi arbetar för rimliga och stabila pensioner genom partsarbete och politisk påverkan. Tillsammans med våra centrala motparter tecknar vi avtal om tjänstepension som komplement till den allmänna pensionen. Våra avtal kräver dels att det allmänna gör sin del för ett acceptabelt pensionssystem, dels att de förutsättningar som vi bygger våra avtal på är förutsägbara och stabila.

Pensionssystemets utformning och medborgarnas förtroende för detsamma är frågor vars betydelse knappast går att överskatta. Om inte pensionssystemet ska hamna i en återvändsgränd krävs att de allmänna pensionsavgifterna höjs nu.

Våra medlemmar förtjänar en bra pension – nu och i framtiden.

Fakta:

Offentliganställdas Förhandlingsråd (OFR) är en uppdragsstyrd förhandlingsorganisation som samlar sexton förbund inom offentlig sektor.

Den fackliga arbetsmarknadsparten PTK förhandlar kollektivavtal och utbildar privatanställda på uppdrag av 27 fackförbund.

TCO är en partipolitisk obunden centralorganisation som samlar 14 fackförbund med nästan 1,4 miljoner medlemmar.

Lars Fresker, ordförande Offentliganställdas Förhandlingsråd (OFR)

Martin Linder, ordförande PTK

Eva Nordmark, ordförande TCO

Publicerad: 30 juni 2018 i Dagens Samhälle